

ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ

Οι φαράδες τών ψυχών. Από τή λίμνη τής Τιβερίδος στη δέξα τής αγιότητας. Η άποστολική πορεία του Άνδρεα. Πώς έδάμασε τους Κευραράους Κερκίτες. Ο Άνδρέας στός Πάτρως και τó θαυματουργικό του έργο. Η άρραία γυναίκα του Άνδουπάτου. Ο μαθηματικός Στρατοκλής που γίνεται επίσκοπος. Ο μαρτυρικός θάνατος του Πρωτοκλήτου. Φρύλλοι για τόν Άγιο Άνδρέα, κλπ. κλπ.

ΙΑ από τις εξωχώρες μορφές τής Άποστολικής μας Έκκλησίας είνε και ό Άγιος Άνδρέας, τού όποιου τή νιμνή γιορτάζει ό Έλληνας κόσμος τήν τελευταία μέρα τού τρέχοντος μηνός. Σέ δύο μάλιστα πόλεις, τās Πάτρως και τó Ναύπλιο, ό Άγιος θεωρείται πολιούχος και γιορτάζεται μ' έξαιρετική έσημότητα, μέ λιτανείες και κανονίες. Ο Άνδρέας ήταν φαράς τó επάγγελμα. Όλοι, ό πατέρας τού Ιωνάς, ό αδερφός τών Πέτρως κι' άλλα τών συγγενεί, έφάρουαν στή λίμνη τής Τιβερίδος τή γλυκάτατα ψάρια τής, που φημιζόταν από τους περιηγητάς. Έκει, στήν όξη τής λίμνης, περπατώντας μιά μέρα ό Ιησούς, είδε τους δύο αδερφούς νά ρίχνουν τά δίχτυα τους και τους είπε :

—Έλάτε μαζί μου και θά σάς κάνω φαράδες ανθρώπων ...

Οι δύο φαράδες παρήτησαν άμείως τά δίχτυα κι' έγιναν μαθηταί τού σασηνευτικού Διδασκάλου, πού ύποχώτανε τή βασιλεία τών ούρανών. Γι' αυτό και από τήν Έκκλησία ό Άνδρέας έννομάζεται Πρωτόκλητος. Και είνε βεβαιωμένο από τους Εὐαγγελιστές ότι ό Ιησούς έφάρε Ξεχωριστή άγάτη σ' αυτόν. Τό θαύμα τών πέντε άρτων και τών δύο μικρών ψωιδών, μέ τά όποια ό Χριστός έχότασε πέντε χιλιάδες ανθρώπων, και μάλιστα έπείσοσαν δύοδε κοφίνα γεμάτα άποκόμματα, ό Θεάνθρωπος τó έκαμε άφο ό Άνδρέας τού έπέδειξε τήν άνάγκη νά χορτάση ό πενασιμένος Ιουδαίος λαός, πού είχε μαζευτή νά τόν άκούση.

Μετά τή θαυμαστική Άνάσταση τού Σωτήρος, ό Άνδρέας άρχισε τó άποστολικό έργο τής διαδόσεως τού χριστιανισμού.Ταξιδεύτης και στρατοκόπος άνοήματος, Ξεκίνησε από τά Ιεροσόλυμα και πήγαινε από πόλι σέ πόλι, σ' όλα τά παράλια τών Εὐξείνου Πόντου. Από κει πέρασε στήν Ίθιορία, άνέθηκε στις άκτές τής Κολχίδας κι' έφτασε στά μέρη τών Λαζών, όπου έπεσε στά λημέρια τών Κερκετών. Ήσαν τρομεροί κρυοάνοι οι Κερκίτες και άγριοι ειδωλόλατρως. Και όμως ό Άνδρέας τούς έδάμασε, έχασε μέσα στήν πρωτόγνωμη ψυχή τους τó χριστιανικό φως. Κι' οι κρυοάνοι παρήτησαν τους φόβους κι' έγιναν μιά κοινωνία ήσυχης κι' έργατική. Από κει βρισκόματε τόν Άνδρέα στήν Παφλαγονία και ύστερα στήν Τραπεζούντα, όπου τόν είδε ό χρονογράφος τής εποχής Έπαρίανος και μās τόν περιγράφει : «Ο Άνδρέας ήταν προχωρημένος στήν ηλικία, μεγαλόσωμος, λιγάκι σκυφτός, μέ μύτη πλατεία και πυκνά φρύδια».

Άλλως χρονογράφος, ό Ρώσος μοναχός Νέστωρ, γράφει ότι ό Άνδρέας άνέθηκε ως στήν κορή τού όρους τού Κιέβου και έπιησε έναν τεράστιο σταυρό. Έκει άργότερα χτίστηκε τó περίφημο μοναστήρι τού Πετρούπολι, πού τó γράφισαν πρό τριετίας οι Μπλοξεδικοί.

Από κει κατέβηκε στό Βυζάντιο, πού τήν εποχή εκείνη ήταν άρακά κατοικημένο. Βασιλεύς τού ήταν ό Ζενόβιος, άνθρωπος άμειόβρος και θεομικός ειδωλόλατσης. Ο Ζενόβιος φιλοξένωσε μέ πονηρία τους διαβόλους από τή χώρα του και τους έλεγε ότι τάχα θέλει νά γίνει χριστιανός, και ύια τους άκουγε νά λένε ότι κι' αυτοί έβαρτίστησαν στό Χριστό, τους έριχνε στά θηρία τού Ίπποδρόμου. Ο Άνδρέας έβάδιξε άνάποτος προς τó Βυζάντιο. Έξωαυνα, τή νύχτα, άκουσε μιά φωνή :

—Άλλάξε δόξο, Άνδρέα ! Μην παρταίνεις στή χώρα τού χριστιανισμού, αλλά τράβα για τή γη τών Έλλήνων, όπου είνε ή μεγάλη άποστολή σου...

Κι' έτσι ό Πρωτόκλητος, περνώντας από τή Θράκη και τή Μακεδονία, έφτασε στή Θεσσαλία, και μετά μικρή άνάπαυ, έξακολούθησε τήν άποστολική του πορεία προς τās Πάτρως τής Άχαίας, τήν πρωτεύουσα τής Πελοποννήσου.

Όνομαστή πόλις, για τους ναούς τής, για τ' αγάλματά τής, για τή κίνησή τής, ήταν τότε ή Πάτρα. Έκει, διηγείται ό Πανσάνιος, λυτρώνταν ή θεά τών Έρωτων Άφροδίτη και ό αρχηγός τών Μανάνδων Βάκχος, και μέσα στους ναούς τους γίνονταν όλα τά όργια που μορφοί νά φαντασθή κανείς. Η πού άισχρη τελετή ήταν τά Φαλληγόρια και τó άδηήγητο σέ φανόδητα σημάσιο τών ιερών τής Άφροδίτης μέ τους νάνους, πού τó άναφέρει μέ άγανάκτηση Ιωάννης ό Χρυσόστομος. Στήν πόλι λοιπόν αυτή τής άκοιλίας εβάδις ό τοιμηρός Άπόστολος, και μαίνοντας, κατέβηκε στό σπίτι τού Σώσου, πού ήταν άνθρωπος ενάρετος, υπέφερε όμως από άγιάτρευτη άρρώστια. Ο Άνδρέας έβαλε τά άγια χέρια τού άπάνω στόν Σώσο και τόν έθεράτευσε, καθώς και τόν παράλιτο ύπηρέτη τού Άνδουπάτου τής Άχαίας Αιγιάτου. Ο Άνδουπάτος αυτός είχε γυναίκα άρρωστική τήν Μαξιμίλλα, ή όποια είχε άκούσει πολλά περί τών χριστιανών. Και όταν έμαθε τήν παρουσία τού Άνδρέα στός Πάτρως, ήθελε νά τόν καλέσει, αλλά φοβότανε τόν άνδρα τής. Όταν όμως ό Αιγιάτης άναγκάστηκε νά φύγη για τή Ρώμη, όπου τόν εκάλισε ό Αυτοκράτωρ Νέρον, ή Μαξιμίλλα άρρώσθησε. Στήν άπελπισία τής εκάλισε τήν εκάλισε ό όποιος τήν έθεράτευσε, καθώς και τόν κονινάδο τής Στρατοκλή, σοφό μαθηματικό, πού είχε 'ρθή από τήν Άθήνα, καθώς και τόν έπιλητήτο ύπηρέτη τού Άλκαμάνου. Όσοι αυτοί βαρτίστηκαν κατόπιν χριστιανοί σέ μιά έρημική παραλία τής Άχαίας.

Όταν ό Άνδουπάτος έγινωσε άπ' τή Ρώμη, βρήκε τή γυναίκα του φρικώς διαφορετική. Η όραία Μαξιμίλλα έδηλωσε καθαρά στόν άνδρα ότι δέν θέλει πιά νά κοιμάται μαζί του, άν δέν άπαρηγή τά είδολα ! Ο κατάκλητος συζύγος δέν άργησε νά μάθη τά διατρέξαντα κατά τήν άπονοσία του και έξω φρενών συνέλαβε και έργάσισε τόν Άνδρέαν. Έγυτοίως, μέσα στή φυλακή, ό Άπόστολος δέχονταν τις έπισκέψεις όχι μόνο τής Μαξιμίλλας, αλλά και όλων τών βαρτίσμένων και άλλων, πού είχαν κατηχηθή άπ' αύτούς. Ο Άνδρέας έσυμβούλευε τους νέους χριστιανούς νά μένουν πιστοί τής λατρείας τού άληθινού Θεού και έχειροτόνησε τόν Στρατοκλή πρώτο Έπίσκοπο Πατρών. Φορνιασιμένος ό Άνδουπάτος, διάταξε τότε τó μαρτυρικό θάνατο τού Άνδρέα, χωρίς άνάδοξη. Ρωμαίοι λοχιοφόροι έπήραν τόν Άπόστολο και τόν έφεραν έξω από τās Πάτρως, όπου έπήγε μπηγμένος ένας μεγάλος σταυρός. Ο όχλος τών πετροβολώσε, ό στρατιώτες τόν κεντούσαν μέ τις λόγχες, ό έδιος ό Άνδουπάτος τόν έδεχνε μέ τόν βούρδουλα. Η ασχρής γυναίκα, πού ήταν πλήθος στός Πάτρως, τόν έβριζαν και τόν έφτιναν. Άπέναντι στήν άγρία ατή λίσσα τών ανθρώπων, ό Άγιος άντέταξε τή χριστιανική του πρώτητα, τή θρηλική άταραξία τών μαρτύρων, και μάλιστα έχασε γιατί θά έτελειώνετο και αυτός όπως ό Χριστός, μέ σταυρικό θάνατο. Όταν άντικριος τó θάνατο. Όταν άντικριος τó θάνατο. Όταν άντικριος τó θάνατο. Όταν άντικριος τó θάνατο.

Ο Άνδρέας θεραπειών τόν Άλκαμάνο

Σταυρό, φώναζε : «—Σταυρέ θαυματέ, Σταυρέ ποδινέ, χαίρε ... Σά είσαι ή θύρα, από τήν όποιαν θά εισέλθω εις τήν βασιλείαν τών ούρανών ...». Έτσι ό Άνδρέας, σέ ηλικία 70 έτών, υπέστη τόν μαρτυρικό θάνατο. Για νά τόν έξεταύρωσε περισσότερο ό Άνδουπάτος, διάταξε και τόν έσταυρώσαν άνάποτρα, δηλαδή μέ τó κεφάλι κάτω και τά πόδια άπάνω.

Γενική γνώμη είνε ότι ό σταυρός, επάνω στόν όποιον εκαρφώθη τó τίμο σώμα τού Άποστόλου, είχε κατασκευασθή από δύο κομμάτια Ξύλου διασταυρούμενα, ώστε νά σχηματίζουν τó γράμμα Χ. Γι' αυτό και ό τέτοιος σταυρός λέγεται χριστός. Ο Άπόστολος Άνδρέας σταυρώθηκε στόν τάπο όπου βρίσκεται σήμερα ό ναός του, κοντά στό αρχαίο ίερό τής Δήμητρας, τó όποιο άντικατέστησε.

Μετά τή σταύρωσι, ό Στρατοκλής κατόρθωσε νά πάρη τó λείψανο τού Άγίου και νά τó ένταρσίση. Η Μαξιμίλλα τó άλιψε μέ πολύτιμα άρώματα και έτσι τó κατέβησαν μέσα σέ λίθνο μνήμα, κοντά στή θέσι τού σταυρικού μαρτυρίου, λίγο πού επάνω από τó γυάλι. Λιγνόνται δέ ότι ό Άνδουπάτος Αιγιάτης, μετανοημένος για τόν άδικο θάνατο τού Άποστόλου, δέν έβρισκε πούθενά ήσυχία. Τέλος άνέθηκε στή θέσι εΨη-

ΜΙΚΡΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΤΑ ΠΙΟ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΨΑΡΙΑ

Ίδου σήμερα μερικές ακόμη περιεργότερες πληροφορίες για ψάρια, συμπληρωματικές της σχετικής στήλης, που δημοσιεύθη στο προηγούμενο φύλλο :

Θά τὸ πιστέψετε ; Ὑπάρχουν πολλά ψάρια, τὰ ὁποῖα εἶνε προικισμένα μὲ τὸ αἶσθημα τῆς φιλοξενίας !

Μεταξὺ αὐτῶν, ἐκεῖνο ἰδίως τὸ ψάρι ποὺ δέχεται καθημερινῶς ἐπισκέψεις ἄλλων ψαριῶν στὴ φωλιὰ του, εἶνε τὸ ἀστρόψαρο.

Στὰ εὐρύχωρα διαμερίσματα τῆς φωλιᾶς τοῦ ἀστρόψαρου, ἢ ὅποια μοιάζει σὰν κυρθὸς μελισσῶν, βρίσκουν καταφύγιο καὶ ξεκουράζονται πολλά κυνηγημένα ψάρια.

Ὑπάρχει πάλι κι' ἓνα ἄλλο ψάρι, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ χρέη... γιαντροῦ ! Τὸ ψάρι αὐτὸ βγάζει ἀπὸ τὸ δέρμα του μιά βλενώδη οὐσία, ἢ ὅποια θεραπεύει τὶς πληγὲς τῶν ἄλλων ψαριῶν. Ἄρκε! νὰ τριφτοῦν τὰ πληγωμένα ψάρια πάνω στὸ βλενογόνο δερμα του καὶ εὐθὺς ἀμέσως κλείνει ἡ πληγὴ τους.

Τὸ ψάρι ἐπίσης μὲ τὰ σέσσερα μάτια, προξενεῖ μεγάλη κατὰ-πληξί σ' ἄσους τὸ βλέπουν γιὰ πρώτη φορά. Τὸ περιεργὸ αὐτὸ ψάρι κολυμπᾷ κατὰ ἐντελὸς πρωτότυπον τρόπο. Ἐχει τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματός του, τὴ οὐρὰ δηλαδή, βυθισμένη μέσα στὴ θάλασσα, ἐνῶ τὸ ἔπάνω μέρος, τὸ κεφάλι του, ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ. Μ' ἄλλα λόγια, τὸ ψάρι αὐτὸ κολυμπᾷ ὀρθοί !...

Μολαταῦτα, γάρκι στὰ διπλᾶ του μάτια τὸ ἐξωτικό αὐτὸ ψάρι μπορεῖ νὰ βλέπῃ καὶ τὰ ἔντομα ποὺ πετοῦν ἔξω ἀπ' τὸ νερὸ καὶ τὰ μικρὰ ψάρια, ποὺ κολυμποῦν μέσα στὸ νερὸ καὶ τὰ κυνηγαῖ ἀγρίως, γιὰ νὰ τραφῇ.

Ὅπως ὑπάρχουν τέλος ψάρια, τὰ ὁποῖα... πετοῦν, ἔτσι ὑπάρχουν καὶ ψάρια ἀμφίβια, τὰ ὁποῖα περπατοῦν στὶς ἀκτὲς μὲ τὴν βοήθεια τῶν περυγίων τους.

Ἐπίσης ὑπάρχουν ψάρια, τὰ ὁποῖα γρυλλίζουν καὶ σκούζουν καὶ ψάρια, τὰ ὁποῖα βομβοῦν ἢ τραγουδοῦν ! Ἐνῶ ἓνα ἄλλο ψάρι τῶν Ἀφρικανικῶν ἀκτῶν—τὸ ἠλεκτρικὸ γατόψαρο—μπορεῖ μὲ τὸ σῶμα του νὰ παραγάγῃ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα δυνάμεως 450 βόλτ !

λὰ Ἀλιόνας, ἔζησε καὶ λίγον καιρὸν τρελλός, ὡς δῖον ἔπεσε στὸν γχορμὸ καὶ τσακίστηκε. Ἄλλη παράδοσι λέει ὅτι ὁ Αἰγιάτης, περνοῦντας κοντὰ ἀπὸ τὸν γχορμὸν, ἐτρόμαξε, σπαρτίνασε ἀπότομα τὸ ἄλογό του, καὶ κείνο, ἀφηρημένος, ἔπεσε μαζὺ του στὸν γχορμὸν καὶ σκοτώθηκαν.

Κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ ναοῦ «Ἁγίου Γεωργίου» — ὅπου σήμερον εἶνε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο — ἵστησε στὰ παλιὰ χρόνια ἓνα λιθάρι, σὰν κάθισμα, ποὺ ἐβγαλε ἀνάποσρον δυσωδία. Οἱ Πατρινοὶ ἔλ-γαν ὅτι στὸ λιθῶν αὐτὸ κάθισμα εἶχε καθίσει ὁ Αἰγιάτης γιὰ νὰ διδάσῃ τὸν Ἀπόστολό. Καὶ ὁ Πατρινοῦ, μὰ νύχτα, τὸ πήραν καὶ τὸ ἔρριξαν στὴ θάλασσα. Ὁ περιηγητὴς Σπὸν ἀναγράφει τὴ σχετικὴ παράδοσι.

Ἐξῆ ὄρες μακριὰ ἀπὸ τὰς Πάτρας βρίσκεται τὸ ὄρε νὸ χωριουδάκι Γουρσοῦμιστα. Ἐκεῖ, σ' ἓνα βουνάκι, εἶνε χτισμένη ἐκκλησίαισα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα. Μιά παράδοσι λέει τὰ ἔζηξ, αὐτολεξεῖ παρμένα ἀπὸ τὸ στόμα ἐνὸς γέροντος αὐτῆν :

«Ὁ Ἄη Ἀνδρέας ἔτρεχε στὰ βουνὰ τῆς Ἁγαθιάς νὰ κρυφτῇ, γιὰτὶ τὸνε κυνηγοῦσαν οἱ στρατιῶτες νὰ τὸν πιάσουν καὶ τὸνε σταυρώσουν. Περπατοῦσε πολλές ἡμέρες, ἀπελπισμένος, μὴ βρίσκοντας σηπλιά νὰ κρυφτῇ. Ἀπὸ τὰ πολλά, φτάνει στὴ Γουρσοῦμιστα, καὶ πριν μπῆ στὸ χωριό, συντοχάινει ἓνα χωριάτη ποὺ ἔσπερνε στὸ χωράφι καὶ τοῦ λέει : «—Ἀν δῆς τίποτα στρατιῶτες, καὶ τύχει νὰ σέ ρωτήσουν ποὺ κρύφτηκα, μὴ μὲ μαρτυρήσεις, γιὰτὶ θὰ μὲ πιάσουν νὰ μὲ σταυρώσουν. Ὁ Γουρσοῦμιστῆς δὲν ἤξερε πὼς ἦταν ὁ Ἄγιος καὶ ἀπόρρισε ἔπειτα, δντας εἶδε πὼς μπροστὰ ἔσπερνε καὶ πίσω φύτρωνε. Καὶ μ' ἔλο ποῦνοιωσε πὼς τὸ θαῦμα σὸ-τὸ θάταν κανενὸς ἀγίου, δὲν φύλαξε τὴν ὑπόσχεσί του, νὰ μονομιὰς φανέρωσε στοὺς στρατιῶτες ἓνα φουντωτὸ δεντρί, ποῶχε ἀνεβῆ ὁ Ἄγιος, κ' ἔτσι τὸν ἔπιασαν, τὸν δέσανε πι-σθῶγκωνα, τὸν πήγαον στὴν Πάτρα καὶ κεί τόνε σταυρώσαν κατακέφαλα !... Καὶ ὁ Ἄγι' Ἀνδρέας καταράστηκε τότε τὸ χωριὸ καὶ εἶπε : «—Γουρσοῦμιστῆτες, ὄλο τὸ χρόνο νάχετε γεννηματα καὶ σὰν ἔρθει ὁ Μάρτης νὰ μὴν ἔχετε νὰ φάτε ψωμί !... Χαῖρι καὶ προκοπὴ νὰ μὴ βρῆτε !» Ἡ κατάρα αὐτῆ ἔπιασε : Καὶ ἂν καὶ ὁ τόπος εἶνε ποτιστικός, τὰ ἄσπρια δὲν πιάνουν, μόνον ξεραίνονται καὶ τὰ τρῶνε τὰ σκουλήκια.»

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Στὸ μάθημα τῆς θεωρίας.

Ὁ λοχαγός.—Ἄς ὑποθέσουμε πὼς μιά σκοτεινὴ βραδιά, ποὺ θὰ εἶσαι φρουρός, κάποιος ἔρχεται ξαφνικὰ πῶς σου καὶ σ' ἀγκαλιάζει σφιχτὰ, ὥστε νὰ μὴ μπορῆς νὰ μετακινήσῃς τὸ πόδι σου. Τὶ θὰ κάνεις ;

Ὁ ἐφοροχρητημένος γεωσὺλλεκτης.—Θὰ πῶ : Ἄσρησέ με, ἀγάπη μου, σὲ καταλάβα !...

Στωϊκότης.

—Ἄκουσε, Τσάρλν, λέει ὁ Τόνυ στὸ φίλο του. Σὲ συμβουλεύω νὰ κλείνεις τὰ παραθυρράκια τῆς κἀμαράς σου. Χθὲς τὸ βράδυ σὲ εἶδα πάλι ποὺ φιλοῦσες τὴ γυναῖκα σου...

—Ἄσθος κάνεις, ἀγάπητέ μου. Χθὲς τὸ βράδυ ἐγὼ δὲν ἦμιον στὸ σπᾶτι μου. Κάποιος ἄλλος θάταν, ἀσφαλῶς !...

Ἀνταπόδοσις

Ἐνας σὺζυγος γράφει στὴ γυναῖκα του ἀπὸ τὴν Ἰταλία : «Δὲν φαντάζεσαι, ἀγαπητή μου, πὼς ἀπολαμβάνω τὴ Φλωρεντία. «Νὰ διακόνης κάθε σέβει μαζὺ τῆς, τοῦ ἀπαντᾷ ἡ γυναῖκα του, γιὰ τὴ βλῆσι διαζῆνιο. Ἄν ἦσαν τιμὸς ἀνθρώπος δὲν θάπιανες σχέσεις μὲ μιά πρόστυχη Ἰταλίδα !»

Πρακτικὴ γυναῖκα.

—Ἐρω, μὴν κολυμπῆσις μακριὰ, παιδάκι μου. —Ἄλλά, μαμὴ, δὲν βλέπει τὸν μπαπατὰ πὼς μακριὰ πῆγγ... —Ναί, ἀγάπη μου, μὰ ὁ μπαπατὰς σου εἶνε ἀσφαλισμένος, βλέπεις !

Ἡσυχία.

Ὁ νέος ἔνοκος ἐνὸς ξενοδοχείου, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὸ λιμάνι, λέει στὸν διευθυντῆ : —Βλέπω, κ. Τζῶν, πὼς ὁ δρόμος ἔχει πολὺ θόρυβον. —Ὁ κ. Τζῶν.—Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια, κύριε ! Ἡ μόνος στιγμὴ ποὺ δὲν ἀκούγεται ὁ θόρυβος τοῦ δρόμου εἶνε ὅταν ἡ σφουρίστρες τῶν βαποριῶν σφουρίζουν ἐκεῖ μαζὺ. Τότε ἔχομε...ἡσυχία !...

Τὰ τσιδιά μιλοῦν.

Ὁ Τζῆ μ.μ.—Ἐμαθα, Μπόμπ, πὼς ἔχετε ἓνα καινούργιο μορὸ στὸ σᾶτι σας. Θὰ τὸ κρατῆστε ; —Ὁ Μ.μ.μ.—Καλύτερα νὰ μείνῃ, τὸ καινούργιο ! Φαντάσου, δὲν εἶχε τὸ φτοχὸ οὔτε ἓνα ρουχαλιὸ ἀπάνου του ὅταν γεννήθηκε !...

Μιά φιλόσοφος κυρία ἐπισκέπτεται μιά φιλοσὸ καὶ δείχνει ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον γιὰ ἓναν διαρρηκτῆ, ὁ ὁποῖος βρίσκεται στὸ φρέσκο γιὰ τὴν ἐκτὴ λατομοῦσια του.

—Φίλε μου, λέγει ἡ κυρία, θὰ ἦθελα τώρα ποῦ θὰ βγῆς ἀπὸ τὴ φιλοσὸ, ν' ἀσχίσῃς μὰ νὰ ζωῆ. Τὶ μπορῶ νὰ σοῦ κάνω γιὰ νὰ σέ βοηθῶ ;

—Ὁ λαοπόδης σκέπτεται λιγάκι καὶ κατόπιν λέγει : —Μπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε τρία σέλλνια, κυρία, ν' ἀγοράσω καινούργια διαρρηκτικὰ ἐργαλεία ;

Στὸ τηλέφωνο.

Ὁ μπαμπᾶς.—Ἄλλο !... Ἄλλο !... Ὁ γιατρός, παρακαλῶ !... Ἄ ! σὲς εἶπες, γιατρέ μου ; Ἐλάτε ἀμέσως, σὰς παρακαλῶ. Τὸ κοριτσάκι μου κατὰπε τὸ μολύβι μου... Ὁ γιατρός.—Ἐρχομα ἀμέσως. Τὶ κάνατε στὸ μεταξὺ ; Ὁ μπαμπᾶς.—Μᾶ... Ἐργαμα μὲ τὴν πένα μου !...

Στὸν κινηματογράφου.

—Τζωρτζ, ἔχεις τὸ στόμα σου ἀνοχτῶ... —Τὸ ξέρω ! Ἄφου ἐγὼ τὸ ἀνοῖξα !...

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 8ου ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

Κατὰ τὴν 8ην κλήρωσιον τοῦ Δεκαπενθημέρου Λαχείου τοῦ «Μπουκέτου», ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν 21ην τρέχοντος μηνὸς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς οδοῦ Λέκα 7 Γραφεῖα μας, θὰ δοθῶν τὰ κάτωθι δῶρα :

- Ὁ 1ος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ δαρχμᾶς 500.
- Ὁ 2ος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ μιά γραβάτα μεταξωτῆ ἀξίας δρχ. 200.
- Ὁ 3ος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ 25 λίανες ξυριστικῆς Radium, καὶ
- Ὁ 4ος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ μίαν σειρὰν Ἡμερολογίων «Μπουκέτου».

Ἐπίσης πάντες οἱ ἀριθμοὶ ὀλίγοντες εἰς τὰ δύο τελευταῖα ψηφία τοῦ 10ο ἀριθμοῦ θὰ κερδίζον ἀνά ἓν Ἡμερολόγιον τῆς ἀρεσκείας τῶν τυχερῶν ἢ ἀνά ἓν βιβλίον τῆς Βιβλιοθήκης μας, τῆς αὐτῆς ἀξίας μὲ τὸ Ἡμερολόγιον.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς 8ης κλήρωσεως στὸ προσεχὲς τεῦχος.